

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Türkiye, Avrupa'ya göç yolu üzerinde olması ve Ortadoğu'daki konumu sebebiyle çok göç almaktadır. Bu göçler sırasında bir geçiş yolu olarak kullanılmasının yanında özellikle pandemi sebebiyle sınır güvenliklerinin artırılması sonucu birçok göçmene ev sahipliği etmektedir. Afganistan'da Taliban'ın Kabil'de yönetimi ele geçirmesiyle göç eden Afgamlar için de ayrıca konak olan ülkede mülteci ve göçmenler oldukça fazla sorun yaşamaktadır. Özellikle kadınlar cinsel istismara, ayrımcılığa ve emek sömürüsüne maruz kalmaktadır. Kadın göçmen ve mültecilerin maruz kaldığı bu sorunların araştırılması amacı ile Anayasanın 98. ve İç Tüzüğü'nün 104. ve 105. Maddeleri gereğince Meclis Araştırması için gereğini arz ve talep ederiz.

Ayşe ACAR BAŞARAN

Batman Milletvekili

GEREKÇE

Suriye'de meydana gelen savaşın öncesinde de Ortadoğu ülkelerinden çok fazla göç alan Türkiye, Suriye savaşıyla beraber sınırlarını milyonlarca göçmen ve mülteciye açmıştır. Mülteciler kamplarda bekletilmiş, bir kısmı kamplar dışında bir yaşam kurmaya çalışmıştır. Ancak ne kamplarda ne mahallelerde ne de geri gönderme merkezlerinde mülteci ve göçmenlere özgün koşullar sağlanamamıştır.

Yine Afganistan'da Taliban'ın Kabil'de yönetimi ele geçirmesiyle halk Afganistan'dan çıkmanın yollarını aramış ve Avrupa'ya geçiş yolu olan Türkiye'ye birçok göç olmuştur. Çoğunluğunu erkeklerin oluşturduğu ve ülkedeki politik gelişmelere bağlı olarak yıllardır süren göç dalgasında kadınlar ve çocuklar, ülkeyi terk etme yollarında geri plana itilmiştir. Bu zor koşulları aşarak Türkiye'ye varabilen kadınlar, burada da birçok problemle karşılaşmıştır

İki yıldır Türkiye’de olan Afgan mülteci Meryem basma verdiği röportajda *“Türkiye’de çalışma izni alamıyoruz. Örneğin bir arkadaşımız sertifikalı güzellik uzmanıydı fakat çalışmıyor. Çalışma izni çıkartmak çok önemli fakat koşulları bir hayli zor. Gelirimiz yok. Sosyal yardımlarla hayatta kalmaya çalışıyoruz”* diyerek durumunu anlatmıştır. Meryem ayrıca eşinin beden işçisi olarak çalıştığını, devletin aylık 155 lira yardımının yeterli olmadığını, kendisinin Afganistan’da uluslararası bir dernekte proje yönetmeni olarak çalıştığını ancak Türkiye’de geçinebileceği bir iş bulamadığını dile getirmiştir.

Özellikle göçmen ve mülteci kadınlar kamplarda güvenliklerini sağlamak için orada bulunan insanlar dahil birçok insanın taciz, tecavüz, istismarına maruz kalmış, yaşam kurmaya çalıştıkları şehirlerde yine cinsel şiddete maruz kalmış, emekleri sömürülmüş, cinsiyet ayrımcı uygulamalarla istemedikleri evliliklere zorlanmıştır. Zorla alıkonulan ve evliliğe zorlanan birçok göçmen ve mülteci kadın üzerinden para alışverişi yapılmıştır. Birçok mülteci ve göçmen kadın ise çeteler ve kişiler tarafından para karşılığı sekse zorlanmaktadır.

Geri gönderme merkezlerinde ise zincirleyerek tutmaktan tecavüze insan hakları ihlalleri yaşanmıştır.

Mülteci ve göçmenler tutuldukları kurumlardan çıktıklarında ise ucuz iş gücü olarak kullanılmakta, güvencesiz çalıştırılmakta, çoğu zaman emeklerinin karşılığı olan ücreti alamamakta, darp edilmekte ve çalıştıkları yerlerde de cinsel şiddete maruz bırakılmaktadır.

Mülteci ve göçmen kadınlar cinsel şiddet maruz kaldıklarında adli süreçten geçerken problemler yaşamakta, anadilde hizmet görememeleri durumu iyice zorlaştırmaktadır. Yine aynı şekilde sağlık hizmetleri sırasında anadilde hizmet eksikliği sebebiyle dertlerini anlatamamaktadır. Özgün kadın ihtiyaçlarına ulaşmaları yoktur.

Ayrıca siyasi partilere mensup kişiler tarafından gerek sosyal medyada gerekse grup toplantılarında yapılan ayrımcı açıklamalar sebebiyle toplumda oluşan algı yine en çok kadınlara zarar vermektedir. Özellikle Suriyeli mülteciler konusunda bulunulan temelsiz karşılıklı mali yardım, eğitim, sağlık söylemleri ekonomik anlamda krizden etkilenen halkı mülteci ve göçmenlere karşı kızdırmaktadır. Siyasette izlenen ayrımcı dil, Altındağ saldırısı ve Konya katliamı gibi sonuçları doğurmaktadır.

Mülteci ve göçmenler kendileri ile ilgili karar alma süreçlerinde yer alamamaktadır. Eğitim süreçlerine devam edememektedir. Özellikle kız çocukları eğitimlerine devam edemediklerinde ya ucuz iş gücü olarak kullandırılmakta, ya zorla evlendirilmektedir.

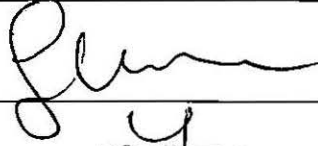
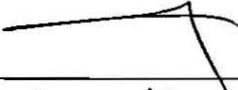
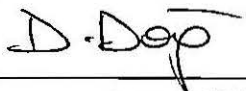
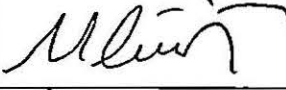
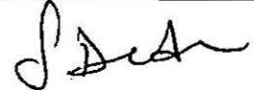
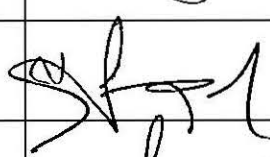
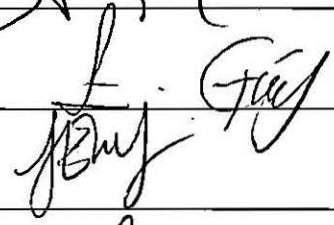
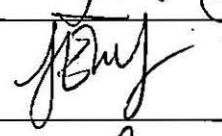
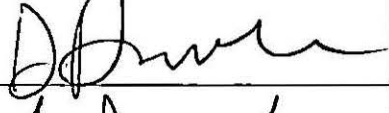
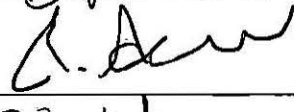
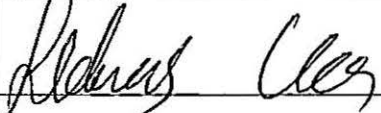
Yine mülteci ve göçmen kadınların geçim sorunlarını çözmeye çalışırken bir taraftan ev içi emek vermesi, çocuk sorumluluğunun ve ihtiyaçlarının ağırlığı ve etnisiteden ve cinsiyetten ileri gelen can güvenliği sıkıntısı yaşaması sorunları da mevcuttur.

Kadınlar, devlet aygıtları ile etkileşime geçtiklerinde yeterince kadın çalışan olmadığı için çoğu zaman özgün dertlerini anlatamamaktadır.

Ayrıca göç sebebinden kaynaklı (erkeklerin savaşa katılması) ailenin geçimi gibi temel aile sorunlarıyla ilgili yükler genelde kadın üzerinde kalmaktadır. Bu sebeple özellikle Suriyeliler arasında göç eden kadınların çoğu bir ailenin sorumluluğunu taşımaktadır.

Mülteci ve göçmen kadınların bilinen sorunlarından birkaçı bunlardır. Daha fazla problemin olma ihtimaline karşılık bir araştırma yapılması ve sorunların çözülmesi üzerine düzenlemeler yapılması şarttır.

1	FATMA KURTULAN	MERSİN	
2	ZÜLEYHA GÜLÜM	İSTANBUL	
3	MUSA PİROĞLU	İSTANBUL	
4	SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ	İZMİR	
5	DERSİM DAĞ	DİYARBAKIR	
6	MURAT SARISAÇ	VAN	
7	SAİT DEDE	HAKKARİ	
8	BERDAN ÖZTÜRK	AĞRI	
9	HİŞYAR ÖZSOY	DİYARBAKIR	
10	EBRÜ GÜNAY	MARDİN	
11	OYA ERSOY	İSTANBUL	
12	ŞEVİN COŞKUN	MUŞ	
13	PERO DUNDAR	MARDİN	
14	DİRAYET DİLAN TAŞDEMİR	AĞRI	
15	AYŞE ACAR BAŞARAN	BATMAN	
16	KEMAL BÜLBÜL	ANTALYA	
17	FELEKNAS UCA	BATMAN	
18	NECDET İPEKYÜZ	BATMAN	
19	NUSRETTİN MAÇİN	ŞANLIURFA	
20	İMAM TAŞÇIER	DİYARBAKIR	